

[Tove Lindbo Larsen]

forebyggelse, rådgivning og behandling i forbindelse med sygdomme. Der er jo ikke tale om, at de forskellige personalegrupper skal have en fast ansættelse og dermed et meget stift system, men det er meningen, at man skal have en basisgruppe at trække på og dermed kunne supplere med de forskellige personalegrupper, som der vil være behov for i forhold til borgernes ønsker.

Jeg synes også, der er grund til at understrege – og det sagde ministeren at man ikke rigtig havde gjort her – at det gælder om at sætte brugeren i centrum. Jamen det er jo netop det, der er ideen med det. Via et sundhedsråd, som kunne være sammensat af både brugere, politikere og fagfolk, ville man jo netop skabe den nærkontakt, som så mange af os er optaget af. Og når man siger, at det er kommunerne, som skulle drive disse sundhedscentre, så er det også for at give en tryghed hos brugerne, hos de ansatte, og samtidig være opmærksom på, at hvis en bruger ikke ville tilslutte sig et sådant tværfagligt sundhedscenter, så havde man ret til at knytte sig til en anden praktiserende læge. Der er jo ikke tale om, at vi nu vil diktere folk ind i nogle stive rammer.

Jeg har selvfølgelig med megen interesse læst SF's forslag og nikket genkendende til mange ting, selvfølgelig også de meget fyldige bemærkninger med referater fra WHO's konferencer og målsætninger; det er klart, at dem er vi meget enige i. Vi er også optaget af at gøre andet end at give udtryk for, at vi er enige i WHO's målsætninger, men vi er optaget af at få disse målsætninger omsat i noget handling og også i nogle forsøg, som gør, at man kan indrette det samfund, vi lever i, meget bedre, end tilfældet er i dag.

Vi synes, det er interessant at igangsætte nogle forsøg. Vi synes også, det er vigtigt, at vi får nogle forsøg vedrørende sammensætningen af sundhedsrådene. Og som sådan et lille historisk tilbageblik kan jeg da sige – ja, det er næsten 20 år siden nu – at man talte om nogle helsecentre. Disse helsecentre har nu ligesom sat nogle frø, som er spiret til, at vi her står med et forslag om nogle sundhedscentre. Det kan være lige meget, hvad man kalder dem, men det, der er det afgørende, er, at man får knyttet borgernes rettigheder sammen til et konstruktivt, aktivt stykke arbejde i forhold til at knytte sundhedsfremme og sygdomsforebyggelse og behandling sammen.

Jeg synes også, det er vigtigt at pege på, at dette arbejde skal foregå lokalt. Vi har så mange gange sagt, at det er vigtigt, at vi træffer nogle beslutninger sammen med borgerne, så tæt ved borgerne som overhovedet muligt, og her er der altså virkelig en chance for at gennemføre nogle forsøg. Derfor er det meget ærgerligt, at ministeren ikke er interesseret i at se, hvordan vi kan gøre dette bedre end det, vi har i dag. Hvordan kan vi udnytte de ressourcer, vi har, bedre end det, vi gør i dag?

Jeg var lidt – nej, overrasket er nok så meget sagt – men jeg var lidt forundret over, at ministeren tog så skarpt afstand fra forslaget, og at ministerens bemærkninger næsten alene hæftede sig ved den sundhedslov, som vi også diskuterer i øjeblikket.

Jeg mener ikke, at det forslag til sundhedslov, der ligger på bordet i dag – eller forslaget til lov om det offentlige sundhedsvæsen, som det korrekt hedder – er tilstrækkeligt til at opfylde de krav, som dette forslag indebærer. Jeg synes, det er vigtigt at understrege, at vi ville tilgode nogle borgerrettigheder ved at gennemføre muligheden for at lave nogle forsøg, og jeg synes stadig væk, vi har så mange gode erfaringer fra forsøg på så mange områder, at det også vil være et glimrende område at foretage nogle forsøg på, sådan at vi ikke får det statistiske samfund, som vi egentlig meget nødtigt vil have.

Karen Højte Jensen (KF):

Det Konservative Folkeparti har ved tidligere lejligheder her i salen afvist at lovgive om sundhedscentre, og vi afviser også i dag forslaget. Vi ønsker ikke praksissektoren overtaget af kommunerne.

Og så er det jo således, at vi i øjeblikket behandler regeringens forslag om det offentlige sundhedsvæsen i Sundhedsudvalget, og det lovforslag dækker på udmærket vis de holdninger, Det Konservative Folkeparti står for. Grundholdningen bag det er, at systemet skal vige for borgernes mere individuelle behov og ønsker. Kvalitet er nøgleordet. Sammenhæng og samarbejde, som jo også er intentionen med det forslag, som SF har fremsat, er jo med i sundhedslovforslaget, ligesom opprioritering af forebyggelsen er med.

Og der er jo i virkeligheden ingen, der i dag forhindrer etablering af sundhedscentre i lo-